

ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ ЗА КНИГОЮ ДЖОНАТАНА СВІФТА «МАНДРИ ГУЛЛІВЕРА» (НА ПРИКЛАДІ ПЕРЕБУВАННЯ У ДЕРЖАВІ БРОБДИНГНЕГ)

Софія Антонівна ПЕВЕНЬ,

*студентка гуманітарно-правового факультету
Національного аерокосмічного університету
ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Науковий керівник: *к. ю. н., доцент
Філіпенко Н. Є.*

«Мандри Гуллівера» - це розповідь письменника про різні види державного устрою. За допомогою свого героя Лемюеля, який подорожує країнами, автор намагається зрозуміти, чи існує в світі державний устрій, де звичайній людині було б добре, де б у повній мірі були захищені її основні права та свободи.

У другій частині «Мандрів Гуллівера» видатного англійського філософа, письменника та публіциста Джонатана Свіфта, вигаданий герой – Лемюель Гуллівер, знову зазнає корабельної аварії, але на цей раз не в Ліліпутії, дивній землі, населеній крихітними людьми, а в Бробдінгнезі, країні гігантів десь на північ від Сан-Франциско. У своїх перших трьох подорожах Гуллівер жодного разу не зустрічає первісних народів. Єдині люди, з якими він спілкується або проводить час – члени високорозвинених товариств. Смію припустити, що Д. Свіфт використовує цей роман, щоб критикувати політичного становища Англії в XVIII столітті, майже повну відсутність захищеності осіб із боку держави, а також піддаючи різкому осуду королівський двір Георга I.

На тлі моральних підвалин Бробдінгнега і в порівнянні з бробдінгнегами «буденність» Гуллівера оголює багато з його недоліків. Гуллівер виявляється дуже гордою людиною, який приймає безумство і злобу європейської політики, партій і суспільства як природні, піддаючи різкій критиці повну відсутність захисту прав та невід'ємних свобод людини в Англії того періоду. За словами короля Бробдінгнега, англійці – «огидні паразити».

Жителі Бробдінгнега є морально праведною расою: ненавидять війни, жадібність і корупцію, поважають людини та її потреби. Своєю країною король управляв, керуючись тверезим глуздом, неупередженістю і добротою. Закони у Бробдінгнезі були написані такою простою мовою, що мали тільки одне тлумачення, армія представляла собою громадянське ополчення і охороняла порядок всередині країни. Гуллівер обговорює європейську політику з королем, який іронічно коментує його розповіді. Тут, так само як і в першій частині, сатирично критикуються людські і громадські звичаї, але вже вустами глави держави. Коли Гуллівер розповів про порох та вогнепальну зброю і запропонував налагодити його виробництво, король заборонив йому навіть згадувати про цей диявольський винахід. «Цей монарх, який володіє всіма якостями, що забезпечують любов, повагу і пошану, обдаро-

ваний великими здібностями, величезним розумом, глибокою вченістю і дивовижним талантом управляти, майже обожнюваний підданими, внаслідок надмірної непотрібної педантичності, абсолютно незрозумілої нам, європейцям, випустив з рук засіб, який зробив би його володарем життя, свободи і майна свого народу, - писав Д. Свіфт про зброю.- Але я стверджую, що подібний недолік є наслідком невігластва цього народу, у якого політика досі не зведена на ступінь науки, якою зробили її більш витончені уми Європи».

На завершення можу сказати, що суспільство бробдінгнетів містить деякі риси практичної та моральної утопії, де панує мир, добра воля і спокій, повага до громадян та захист їх прав, чесність справжнього фантастичного світу. Їх закони заохочують милосердя і благодать, у повній мірі захищають основні права та свободи людини.